

Titel: Kapitel XXVI.

Citation: "Kapitel XXVI.", i *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r05-shoot-chptrd1e9576.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel XXVI.

Ægteskabssager samt Sager, hvorunder Arvinger føge sig en bortbleven Persons Formue tilkendt.

§ 295.

Sager angående et Ægteskabs Ugyldighed eller Opløsning blive at behandle efter de almindelige for Underretsproceduren gældende Regler med de nedenfor givne nærmere Bestemmelser ved Underretten for det Sted, hvor Sagsøgte har Bopæl eller

Opholdssted, eller, dersom Sagsøgte har forladt Landet, eller det ikke vides, hvor Sagsøgte er, hvor denne sidst havde Bopæl eller Opholdssted her i Riget.

§ 296.

Dersom Sagsøgte ikke under Sagen giver Møde ved antagen Sagfører, har Sagsøgeren at andrage på, at der af Retten må blive beskikket Sagsøgte en Forsvarer. Forsømmes dette, afvises Sagen.

Salæret til den for Sagsøgte beskikkede Forsvarer pålægges det Offentlige, hvor det ikke pålægges Sagsøgeren som tabende Part at udrede det.

§ 297.

Retten kan uden Hensyn til, om Modparten begærer det, pålægge Sagsøgeren at fremstille sig til Afhørelse under Domsforhandlingen og der under Ed at besvare de Spørgsmål angående Sagens Genstand, som Retten måtte gøre. Ugrundet Undladelse heraf eller vægring herved har til Følge, at Sagen afvises.

§ 298.

Ligeledes kan Retten, hvis Sagsøgte boer eller opholder sig i Riget, pålægge denne at fremstille sig til Afhørelse under Domsforhandlingen og der under Ed besvare de Spørgsmål angående Sagens Genstand, som gøres af Retten. Ugrundet Undladelse af at møde eller vægring ved at svare medfører dog kun Virkning efter § 299, 2det Punktum.

§ 299.

Indrømmende Proceserklæringer fra Sagsøgtes Side have ikke Virkning som bindende Grundlag for Stridsspørgsmålets Indhold og Omfang, men der kan alene tillægges dem Betydning som Bevismidler. Ligeledes kan Sagsøgtes Udeblivelse, Tavshed eller ubestemte Erklæringer i de i § 194 omhandlede Tilfælde kun tages i Betragtning som Bevisdata imod Pågældende.